

**DET FØLES
SOM OM
VERDEN
GÅR
BAKOVER.**

fri.

Funn fra FRIs undersøkelse, 2026
Hvordan har du det som skeiv i Norge i dag?

Tusen takk til hver og en av dere 1773 personer, som gav av tiden deres for å svare på denne undersøkelsen.

Dere gjør oss klokere som samfunn, og hjelper oss på veien mot målet om en bedre og tryggere verden.

FORORD FRA LEDER I FRI

Da vi bestemte oss for å gjennomføre denne undersøkelsen, var jeg veldig spent på hvor mange svar vi ville få - og hva som ville bli delt. Jeg er overveldet av responsen.

Flere av funnene og svarene skremmer meg, samtidig er jeg ikke overrasket over dem. De vonde historiene er mange og opplevelsen av utrygghet er utbredt. Det samme er følelsen av at verden går i feil retning.

Behovet for endring er stort.

Det som likevel gir meg håp, er at så mange av behovene som blir uttrykt her, er det mulig å gjøre noe med. Og det kan gjøres nå. Vi kan styrke arbeidet mot netthets og prioritere arbeidet mot hatkriminalitet høyere. Vi kan gjøre noe med helsetilbudet til transpersoner. Vi kan øke kompetansen. Vi kan innføre et tredje juridisk kjønn. Vi kan sikre trygge møteplasser.

Det eneste som trengs, er vilje fra dem med makten til å ta avgjørelsene.

Stephen Adom

Leder

Oslo, 11. september 2026

Forord fra leder i FRI	5
Oppsummering av hovedfunnene	7
Om FRI - Foreningen for kjønns- og seksualitetsmangfold	8
Situasjonen for skeive i Norge over tid	9
Hvorfor har FRI gjennomført denne undersøkelsen?	10
Om undersøkelsen	11
De som har svart	11
Deling av undersøkelsen	11
Gjennomgang av funnene	11
Personvern	12
Formulering av funnene	12
Funnene fra undersøkelsen	13
Tenker du situasjonen for skeive har blitt bedre, verre eller vært helt lik de siste fem årene?	13
Utrygghet, hets og negative reaksjoner	13
Situasjonen for transpersoner	14
Nyanser i svarene	14
Offentligheten, mediene og politikere	15
De som svarer at det har blitt bedre	16
Mulighet for åpenhet	17
En usikker situasjon	17
De som opplever situasjonen som uendret	17
Har du det siste året latt være å gjøre noe fordi du er skeiv, grunnet frykt for at det skulle skje noe negativt?	18
Unngåelse av ulike rom	18
Unngåelse av åpenhet	18
Pride og arrangementer	19
Flagging og armbånd	19
Fysisk nærhet	19
Hvilke endringer i samfunnet ville gjort en stor positiv forskjell for skeive?	20
Helsetilbudet til transpersoner	21
Økt kunnskap	21
Arbeid mot hets og hat	22
Behovet for møteplasser	22
Oppfordre folk som ikke står i det til å ta i et tak	23
Hvordan opplever du det å være skeiv i Norge i dag?	24
Anbefalinger	43

OPPSUMMERING AV HOVEDFUNNENE

6 av 10 mener situasjonen for skeive har blitt verre de siste fem årene.

Blant dem som svarte at situasjonen har blitt verre, oppgir mange at det særlig har blitt verre for transpersoner. En andel av den samme gruppen respondenter, skriver at det er blitt mer utrygt å være skeiv.

1 av 5 av den totale mengden respondenter beskriver at det har blitt mer hets og hat i løpet av de siste fem årene.

Nær halvparten av alle som svarte på undersøkelsen, har det siste året latt være å gjøre noe fordi de var redde for hva som kunne skje - fordi de er skeive.

Halvparten av de som svarte at de har latt være å gjøre noe, beskriver at de har unngått ulike handlinger i offentlige rom.

Flere beskriver at de har unnlatt fysisk nærhet, som å holde hender i offentligheten.

Av de som svarte på spørsmålet om hva som er den viktigste endringen som burde gjøres i samfunnet for at skeive kan leve tryggere og bedre liv som seg selv, nevner nesten en av fire arbeidet mot hets og hat, inkludert politiets rolle.

OM FRI - FORENINGEN FOR KJØNNS- OG SEKSUALITETSMANGFOLD

20. mai 1950 var startskuddet for skeiv organisering i Norge, da FRIs forløper DNF-48 ble opprettet. Siden da har FRI jobbet kontinuerlig for å utvikle og sikre skeive rettigheter, livsvilkår og møteplasser.

FRIs mål er så enkelt, og likevel fortsatt så fjernt: Et samfunn der alle åpent kan leve ut sin seksuelle orientering, kjærlighet, kjønnsidentitet og sine kjønnsuttrykk basert på likeverd og samtykke uten fare for å bli diskriminert eller trakassert.

Mange skritt på veien mot dette målet er tatt, men det er fortsatt mange skritt som gjenstår. Og vi vet godt at det som er vunnet ikke kan tas for gitt.

SITUASJONEN FOR SKEIVE I NORGE OVER TID

Mye har skjedd i løpet av de 76 årene FRI har eksistert. Homofili er avkriminalisert. Det er forbudt å diskriminere på bakgrunn av seksuell orientering, kjønnsidentitet og kjønnsuttrykk. Straffeloven verner mange skeive mot hatkriminalitet og konverteringsterapi. Over tid har befolkningen fått mer positive holdninger til lesbiske, homofile og bifile.

Fra 2022 til 2026 har denne utviklingen imidlertid stoppet opp.¹ Andelen med negative holdninger til transpersoner har i 2026 økt med fem prosentpoeng siden forrige måling i 2022. Skeive har fortsatt gjennomgående lavere livskvalitet enn majoritetsbefolkningen, og særlig bifile og transpersoner rapporterer om dårligere fysisk og psykisk helse.^{2 3 4} Ikke-binære står fremdeles uten anerkjennelse i form av et eget juridisk kjønn, tross en omfattende utredning gjennomført av Bufdir i 2023.⁵ 1 av 4 transpersoner har blitt utsatt for trusler om vold og om lag 1 av 3 har opplevd seksuelle overgrep.⁶

Skepsisen til kjønnsmangfold og Pride øker.⁷ Anmeldt hatkriminalitet har økt i årevis, og antall anmeldelser øker rundt pride.⁸ Vi har vært vitne til en eksplosiv økning av kritiske ytringer om skeive, og særlig transpersoner.⁹ Transpersoner fortsetter å være gjenstand for en stadig voksende anti-genderbevegelse, og har fortsatt ikke et likeverdig helsetilbud.^{10 11}

Dette er med på å danne bakteppet for denne rapporten.

¹ Opinion (2026). Befolkningens holdninger til lhbt+-personer. Rapport. Oslo: Bufdir/Opinion

² Anderssen, N., Eggebø, H., Stubberud, E. og Holmelid, Ø. (2021). Seksuell orientering, kjønnsmangfold og levekår. Resultater fra spørreundersøkelsen 2020. Bergen: Universitetet i Bergen

³ Anderssen, N. B. Sivertsen, K. J. Lønning & K. Malterud (2020). Life satisfaction and mental health among transgender students in Norway. BMC Public Health 20, 138 (2020).

⁴ SSB Livskvalitetsundersøkelsen 2020-2024

⁵ Bufdir (2023). Utredning om en tredje juridisk kjønnskategori. Oslo: Bufdir

⁶ Anderssen m.fl. (2021)

⁷ Opinion (2026)

⁸ Nasjonalt kompetansemiljø innen hatkriminalitet. Anmeldt hatkriminalitet 2025. Rapport. Oslo: Politiet

⁹ Amnesty (2026). Eksplosiv økning av kritiske ytringer om skeive. Hentet fra amnesty.no 7.9.2026

¹⁰ ILGA Europe (2024). Annual Review of the Human Rights Situation of Lesbian, Gay, Bisexual, Trans and Intersex People Covering the Period of January to December 2023: Norway. Hentet fra ilga-europe.org 7.9.2026

¹¹ Lund & Co (2026). Voksne transpersoners rett til helsehjelp. Rapport. Oslo: Pasientorganisasjonen for kjønnsinkongruens/Lund & Co

HVORFOR HAR FRI GJENNOMFØRT DENNE UNDERSØKELSEN?

Større levekårsundersøkelser blant skeive i Norge er få og langt i mellom. Siden den forrige store levekårsundersøkelsen har skeive vært mål for et terrorangrep. Vi har sett tilbakeslag i rettigheter i flere land i verden, og en politisk diskurs som både i Norge og internasjonalt dreier i en stadig mer høyrepopulistisk og -ekstrem retning.

Derfor mente FRI det var på tide å spørre: *Hvordan har du det som skeiv i Norge i dag?* FRI satte ned en arbeidsgruppe fra sentralledet for å utarbeide en undersøkelse som tok utgangspunkt i aktuelle, demokratisk løftede saker. 17. juni 2026 ble undersøkelsen delt med alle som kunne tenke seg å fortelle oss hvordan de har det som skeive i Norge i dag.

Da undersøkelsen ble avsluttet 17. august 2026, hadde 1773 personer gitt av tiden sin til å fortelle om sine opplevelser, og hva de mener skal til av eventuelle endringer.

OM UNDERSØKELSEN

Undersøkelsen "Hvordan har du det som skeiv i Norge i dag" inkluderte disse hovedspørsmålene:

- Tenker du situasjonen for skeive har blitt bedre, verre eller vært helt lik de siste fem årene?
- Har du det siste året latt være å gjøre noe fordi du er skeiv, grunnet frykt for at det skulle skje noe negativt?
- Hvilke endringer i samfunnet ville gjort en stor positiv forskjell for skeive?
- Hvordan opplever du det å være skeiv i Norge i dag?

DE SOM HAR SVART

2215 personer begynte på undersøkelsen. 1793 personer gjennomførte hele. Av disse igjen var det 20 personer som oppga at de ikke var skeive i svarene sine. Da akkurat denne undersøkelsen var særskilt rettet mot de av oss som er skeive, er derfor ikke disse svarene inkludert i denne rapporten. Vi vil likevel understreke at vi er takknemlige for alle som vil dele sine tanker med oss og sine erfaringer som støttespillere. Totalt ble undersøkelsen gjennomført av 1773 personer, som er svarene denne rapporten tar utgangspunkt i. Vi vet ikke bakgrunnen for hvorfor undersøkelsen ikke ble gjennomført av alle som påbegynte den, og ønsker gjerne tilbakemeldinger fra dem som ikke fullførte dersom noen skulle ønske å dele med oss.

DELING AV UNDERSØKELSEN

Undersøkelsen ble publisert på FRI's hjemmeside, og delt i egne kanaler på Facebook og Instagram flere ganger i perioden mellom 17. juni og 17. august 2026. Den ble i tillegg sendt ut til FRI's medlemmer på e-post. Dette er altså ikke en representativ undersøkelse, men gir et bilde på hvordan mange skeive i Norge i dag opplever sin egen situasjon, og situasjonen for skeive overordnet.

GJENNOMGANG AV FUNNENE

Etter at undersøkelsen ble avsluttet, ble samtlige svar gjennomgått av den tidligere nevnte arbeidsgruppen i FRI's sentralledd. Noen av spørsmålene i undersøkelsen var lukket, med bestemte svaralternativer. Andre spørsmål var åpne, der de som svarte kunne skrive så langt de ønsket i et fritekstfelt. Alle svar er gjennomgått manuelt, og kategorisert der dette har vært mulig. Mange sitater fra de åpne spørsmålene, er tatt inn i denne rapporten. Ord i sitater som inneholder åpenbare feilstavinger, har blitt rettet.

PERSONVERN

Når det gjelder personvern, har bakgrunnsvariabler vært i grove kategorier for å unngå gjenkjennelighet blant dem som har svart. Noen få personer har skrevet om seg selv i fritekstfelt på en måte som potensielt har kunnet gjøre dem identifiserbare. Sitater som potensielt kan identifisere enkeltpersoner har derfor ikke blitt brukt direkte i denne rapporten.

FORMULERING AV FUNNENE

I rapporten har vi brukt følgende formuleringer basert på antall funn:

Nærmere halvparten, omtrent en tredjedel, en av ti o.l.:

Funn oppgitt i brøker, hentet fra lukkede spørsmål og åpne spørsmål der disse kan kategoriseres.

Mange: Over 15 % av svarene totalt eller i definert kategori, hentet fra enten de lukkede spørsmålene eller fra åpne spørsmål der disse kan kategoriseres.

Flere: 5-15 % av svarene totalt eller i definert kategori, hentet fra enten de lukkede spørsmålene eller fra åpne spørsmål der disse kan kategoriseres.

En andel: Minst 20 svar som faktisk sier dette blant de åpne svarene.

Enkelte: Minst tre konkrete svar blant de åpne svarene.

FUNNENE FRA UNDERSØKELSEN

TENKER DU SITUASJONEN FOR SKEIVE HAR BLITT BEDRE, VERRE ELLER VÆRT HELT LIK DE SISTE FEM ÅRENE?

På spørsmålet "Tenker du situasjonen for skeive har blitt bedre, verre eller vært helt lik de siste fem årene" kunne de som svarte velge mellom alternativene bedre, verre, helt lik, og annet.

6 av 10 har svart at situasjonen har blitt verre for skeive de siste fem årene. Rundt 1 av 8 har svart at situasjonen for skeive har blitt bedre de siste fem årene, og rundt 1 av 6 at situasjonen er helt lik. Rundt 1 av 12 har svart annet.

6 av 10 har svart at situasjonen har blitt verre for skeive de siste fem årene.

1 av 5 beskriver at det har blitt mer hets og hat i løpet av de siste fem årene.

UTRYGGHET, HETS OG NEGATIVE REAKSJONER

På neste side i undersøkelsen fikk respondentene mulighet til å utdype svaret sitt på dette spørsmålet, dersom de ønsket det. En andel blant dem som oppgir at det har blitt verre, beskriver at det har blitt mer utrygt å være skeiv.

1 av 5 beskriver at det har blitt mer hets og hat i løpet av de siste fem årene. En av dem beskriver det slik:

Jeg mener situasjonen for skeive har blitt verre de siste fem årene. Som lesbisk i Nord-Norge opplever jeg at negative holdninger har blitt mer synlige og mer aksepterte enn før.

Det virker mer stuerent å komme med nedsettende kommentarer om skeive, både på nett og i det offentlige ordskiftet.

Kommentarfeltene er ofte preget av hets og forakt, og mange diskuterer skeives liv og rettigheter som om det er et teoretisk politisk spørsmål, ikke noe som påvirker virkelige mennesker.

Jeg er også svært bekymret for den behandlingen transpersoner utsettes for. Den mengden mistenkeliggjøring, diskriminering og fiendtlighet som rettes mot transpersoner i dag, opplever jeg som sjokkerende. Når én gruppe skeive angripes, påvirker det tryggheten til hele miljøet.

”

Virker som om det har blitt mer godtatt å ytre hat mot skeive de siste årene, særlig etter terroren på London.

Enkelte har spesifikt kommentert at det etter terrorangrepet 25. juni 2022 har blitt verre. En av disse beskriver det slik:

Virker som om det har blitt mer godtatt å ytre hat mot skeive de siste årene, særlig etter terroren på London. Har hørt flere si at de synes at vi har blitt for mye og tar for mye plass etter terroren. At det er en overdrivelse at det er farligere og være skeiv i offentlig rom. Tidligere hørte jeg mye mindre av disse ytringene.

De fleste som trekker frem at situasjonen har blitt verre for en spesifikk gruppe av skeive, fremhever transpersoner - dette kommer vi mer inn på under. Enkelte gir også uttrykk for at situasjonen for homofile har blitt verre, og en av disse beskriver det slik:

Mer homofobi i samfunnet. Før opplevde jeg det helt uproblematisk å snakke om mannen min uten å bruke kjønnsnøytrale begreper, men nå hender det flere ganger i måneden at jeg tar en vurdering om «å komme ut» i samtalen.

SITUASJONEN FOR TRANSPERSONER

En annen andel blant de som oppgir at det har blitt verre, beskriver utviklingen i situasjonen for transpersoner. En av disse skriver:

Jeg har vært synlig skeiv/kjønnsnormbrytende i mange år, og det er først i år at jeg opplever jevnlig trakassering. Jeg opplever at den sosiale aksepten har blitt mye mye dårligere de siste årene, og at det er spesielt mye åpent hat mot transpersoner og kjønnskeive, spesielt transkvinner de siste 2-3 årene. Jeg har vært ute og synlig skeiv i over ti år, og føler meg for første gang redd.

Jeg beskymrer meg mye for juridiske innskrenkninger for transpersoners rettigheter.

En beskriver hvordan de har det på denne måten:

Er bare engstelig. Det er liksom ingen "trygge" land for transpersoner, og selv om Norge ikke er perfekt når det kommer til transhelse så er jeg redd når politikere begynner å bruke oss som syndebukker. Har liksom akkurat begynt å like livet, har funnet gleden, og nå er jeg redd for å dø fordi noen politikere vil sanke inn et par stemmer.

”

Det er liksom ingen "trygge" land for transpersoner, og selv om Norge ikke er perfekt når det kommer til transhelse så er jeg redd når politikere begynner å bruke oss som syndebukker.

NYANSER I SVARENE

Blant dem som svarte at situasjonen for skeive har blitt verre de siste fem årene og samtidig beskrev sin egen konkrete situasjon, var det flere som karakteriserte den som "uforbeholdent fin", "positiv" eller "uproblematisk". Flere andre beskrev sin egen situasjon som "grei" eller "ok". Det er samtidig mange nyanseringer i flere av svarene. En andel beskriver egen situasjon som "grei" eller "fin", men at den er preget av samfunnet rundt eller hva andre skeive opplever.

Enkelte beskriver situasjonen sin som stort sett bra, samtidig som de forteller om konkrete negative hendelser. En av disse har beskrevet det slik:

Stort sett bra og de aller fleste er støttende, men homofobene skriker så mye høyere enn alle fine folk at det er lett å bli redd likevel. I sommer tok noen seg inn i hagen vår med kniv, midt på dagen, blant sandkasse og huskestativ, for å kutte ned regnbueflagget vårt fra flaggstanga. En bagatell rent praktisk, men jeg har likevel blitt redd.

En i aldersgruppen 61-70 år beskriver det slik:

Det er bedre enn det var da jeg var ung, hvor det virkelig var problematisk og man følte seg utsatt både for hets og potensiell vold. Samtidig er jeg spent på alderdommen og hvordan det blir.

Enkelte beskriver situasjonen i Norge som bedre enn andre land, samtidig som de beskriver situasjonen med forbehold. En av disse beskriver det slik:

Jeg opplever Norge som et godt land å være skeiv i, sammenlignet med svært mange andre steder. Vi har rettigheter, synlighet og et samfunn som på papiret skal beskytte oss mot diskriminering. Men det betyr ikke at jobben er ferdig.

For meg er forskjellen mellom LGB og T blitt mye tydeligere de siste årene. Homofile og lesbiske er i stor grad blitt en selvfølgelig del av samfunnet. Transpersoner blir derimot stadig oftere gjort til stridstema. Kroppene våre, helsehjelpen vår, toalettbesøkene våre og selve retten til å definere hvem vi er, diskuteres offentlig som om livet vårt var et politisk eksperiment.

”

Jeg ønsker ikke særbehandling. Jeg ønsker den ganske luksuriøse retten til å få være et helt vanlig menneske uten å måtte forsvare min eksistens før kaffen er kald.

Det gjør noe med tryggheten. Ikke nødvendigvis slik at jeg går rundt redd hele tiden, men jeg merker at temperaturen har endret seg. Kommentarene er hardere. Mistenkeliggjøringen er mer åpen. Og noe av det mest urovekkende er at transekskluderende holdninger også har fått fotfeste innenfor deler av det skeive miljøet.

Samtidig nekter jeg å gi fra meg bildet av Norge som et land der vi faktisk kan få dette til. Vi har kommet langt før, nettopp fordi mennesker nektet å godta at diskriminering var «bare sånn det er».

Jeg ønsker ikke særbehandling. Jeg ønsker den ganske luksuriøse retten til å få være et helt vanlig menneske uten å måtte forsvare min eksistens før kaffen er kald.

OFFENTLIGHETEN, MEDIENE OG POLITIKERE

Enkelte beskriver at det har blitt verre på grunn av den offentlige diskursen og at flere politikere er årsak til dette:

Mer hat i kommentarfeltene, mer ekstreme utsagn, flere politikere prøver å trekke veksler med populistiske utsagn og påstander om oss skeive, mer åpen hat på, mer hatkriminalitet.

En beskriver viktigheten av at politikere beskytter skeives rettigheter:

Homofobi har eksistert hele tiden, men nå som skjeves rettigheter blir fjernet i store deler av verden går hatytringer fra å være løse trusler til å true våre rettigheter og tilværelse i samfunnet. Det er viktigere nå enn noen gang at norske politikere beskytter skjeve innbyggers rettigheter til å eksistere trygt.

”

Det er viktigere nå enn noen gang at norske politikere beskytter skjeve innbyggers rettigheter til å eksistere trygt.

Enkelte nevner mediernes rolle når de begrunner hvorfor de opplever at det har blitt verre:

Jeg føler at økningen og normalisering av høyre-radikale holdninger de siste årene har gjort situasjonen verre for skeive. Medienes fokus på å problematisere ting som Pride og kjønnsbekreftende behandling, spesielt ved å konstant gi talerstol til de mest bastante motstanderne, har normalisert negative holdninger og spesielt tryggheten motstanderne føler når de uttrykker de negative holdningene sine på kraftfull og hatefull måte. Aller verst har det gått utover transpersoner som jeg føler står mye mer i skuddlinjen enn de har gjort tidligere. I løpet av juni dette året overhørte jeg mye offere krasse, hatefulle kommentarer på gata i forbindelse med skeive enn jeg kan huske å ha gjort de siste 20 årene.

En beskriver viktigheten av mer engasjement fra majoritetsbefolkningen:

Vi merker kulturkrigen, at flere ytrer motstand mot det skeive gjør også at den typen kommentarer, debatter osv normaliseres, og at flere som kanskje befinner seg mer i sentrum politisk kan ytre ting om skeive som var mer radikale uttalelser for bare noen år siden.

Jeg kjenner hvert fall på at noe er i ferd med å revne, at kløfta blir større og at det er en virkelighetsoppfatning som vi skeive prøver å formidle til majoriteten. Vi er kanarifuglen i gruva og nå prøver vi å si fra om at grensene flytter seg, men opplever at majoritetssamfunnet ikke helt tar det på alvor.

DE SOM SVARER AT DET HAR BLITT BEDRE

Rundt 1 av 8 har svart at situasjonen for skeive har blitt bedre de siste fem årene. En av disse beskriver det slik:

Selv om det også er noen tilbakeskritt, føler jeg alt i alt at ting går sakte, men sikkert fremover i Norge. Aksepten blant Norges befolkning er større, regnbueflagg etc. blir stadig mer synlig i hele samfunnet, og det samme gjelder også skeive mennesker i ulike sammenhenger.

En annen som svarte at det har blitt bedre de siste fem årene, beskriver hvor mye det har hatt å si å arrangere pride der de bor:

Jeg svarte bedre for etter at vi arrangerte pride lokalt har vi klart å få til en holdningsendring i lokalsamfunnet.

”

Jeg svarte bedre for etter at vi arrangerte pride lokalt har vi klart å få til en holdningsendring i lokalsamfunnet.

MULIGHET FOR ÅPENHET

Noen få beskriver at de er usikre på om de hadde vært åpent skeive i dag. En av disse beskriver det slik:

Med tanke på hvor mye ødeleggelse av f.eks. flagg som har vært i det siste, så hadde eg sannsynligvis ikke turt å komme ut av skapet hvis eg skulle gjort det i dag.

En beskriver at de enda ikke har turt å komme ut, og hva de tenker om det med tanke på situasjonen i dag:

Jeg er av den eldre garden (57år) Har ennå ikke turt å komme ut. Og slik som det er blitt rundt om så vet jeg ikke om jeg blir å tørre det. Har venner som blir trakassert og ydmyket på flere måter.

EN USIKKER SITUASJON

En andel beskriver hvor usikker situasjonen oppleves, og en av disse uttrykker dette slik:

Akkurat nå er det jo bra, men jeg tror det skal svært lite til før det blir verre. Innen en del ungdomsmiljøer er jo holdningen blitt en del skarpere. Jeg føler at vi alltid vil leve på en slags "nåde". Det er så lite som skal til for å snu stemningen.

DE SOM OPPLEVER SITUASJONEN SOM UENDRET

En som oppga at situasjonen er helt lik, skriver at:

Selv om enkelte hatstemmer har fått mer plass i offentligheten har det skjedd materielle forbedringer og hverdagslivet er i liten grad annerledes enn det var for 5 år siden. Om en sammenligner med 15 år tilbake er situasjonen klart bedre.

En annen som også oppga at situasjonen er helt lik, utdypet dette slik:

Det er alltid mange meninger om skeive, så det har ikke endret seg. Kanskje kan vi si at angrepet 25. juni i Oslo forverret situasjonen. Så er ikke helt overbevist om at det er helt likt som jeg svarte.

”

Jeg føler at vi alltid vil leve på en slags 'nåde'. Det er så lite som skal til for å snu stemningen.

HAR DU DET SISTE ÅRET LATT VÆRE Å GJØRE NOE FORDI DU ER SKEIV, GRUNNET FRYKT FOR AT DET SKULLE SKJE NOE NEGATIVT?

Underteksten til dette spørsmålet var: "Dette kan for eksempel være å gå et sted, si noe, vise hvem du er, delta på pride, kle deg som du ønsker - fordi du var redd for at du ville bli trakassert, hetset, truet eller skadet fysisk". Målet med underteksten var å legge en viss terskel for hva som menes med negativt i spørsmålet.

Nær halvparten som svarte på undersøkelsen har det siste året latt være å gjøre noe fordi de var redd for hva som kunne skje - fordi de er skeive.

I underkant av 1 av 10 er usikre på om de har latt være å gjøre noe.

Enkelte beskriver at de har blitt utsatt for noe direkte tidligere, og at dette er en årsak til at de har latt være å gjøre noe det siste året.

UNNGÅELSE AV ULIKE ROM

Halvparten av de som svarte at de har latt være å gjøre noe, beskriver at de har unngått ulike handlinger i offentlige rom. En av dem som har unnlatt å gjøre noe i offentlig rom, beskriver det slik:

Jeg deltar mye mindre i demokratiet fordi det offentlige ordskiftet hverken er konstruktivt eller sunt. Særlig i saker som direkte angår meg som skeiv. Det handler derimot om mye mer enn kun hets...

En beskriver at de unngår idrett:

Som transperson er det store eg unngår organisert idrett, då pga kjønnsdelingen. Eg har funnet lavterskel idrett som eg drar til, men hadde hatt lyst å kunne finne noko anna òg. Men i dag er desverre veldig mykje av hatet retta mot transpersonar som driver idrett og eg vil helst unngå den problematikken.

”

Jeg deltar mye mindre i demokratiet fordi det offentlige ordskiftet hverken er konstruktivt eller sunt.

UNNGÅELSE AV ÅPENHET

En andel beskriver ulike utfordringer i forbindelse med arbeidsplassen, for eksempel at en ikke opplever at en kan være åpen om at en er skeiv. En beskriver det slik:

Har opplevd diskriminering på jobb og derfor er jeg ikke alltid åpen på jobben.

En annen skriver:

Unnlatt å være åpen på sosiale settinger og unnlatt å møte på markeringer og unnlatt å fortelle i intervju situasjoner for arbeid.

”

For ikke mange år siden ville jeg ikke tenkt tanken på at jeg skulle unngå arrangementer eller møter, men nå opplever jeg det som utrygt pga all motstanden og forakt hos andre.

PRIDE OG ARRANGEMENTER

En annen andel skriver rundt hvordan en har unnlatt å delta på pride eller andre aktiviteter, beskrevet slik av en:

Jeg har unngått å delta på pride, og unngått å ta barna med på aktiviteter for skeive familier. For ikke mange år siden ville jeg ikke tenkt tanken på at jeg skulle unngå arrangementer eller møter, men nå opplever jeg det som utrygt pga all motstanden og forakt hos andre.

FLAGGING OG ARMBÅND

En annen andel igjen beskriver at en har latt være å bruke symboler slik som regnbuearmbånd, eller flagge med prideflagget. En av dem som beskriver at de har unnlatt bruk av symboler, beskriver det slik:

Har unngått å ha på symboler som regnbuebånd i offentligheten, nevne min egen legning osv. i sosiale settinger.

Blant annet har jeg drevet med oppussing av leilighet og har i den forbindelse forsøkt å gjemme skeive symboler når fremmede kommer inn i leiligheten. Jeg opplevde likevel en gang at en håndverker selv hadde på regnbuearmbånd.

FYSISK NÆRHET

Flere beskriver at de har unnlatt fysisk nærhet, som å holde hender i offentligheten. En av disse beskriver det slik:

Jeg vil alltid måtte ta hensyn - ikke holde hender over alt, ikke kysse kjæresten på offentlig sted, ikke reise hvor jeg vil, aldri være hundre prosent åpen. Selv om jeg vet vi er heldige i Norge - så er det mer merkbart at folk har sterkere meninger nå og mer hat.

”

Jeg vil alltid måtte ta hensyn - ikke holde hender over alt, ikke kysse kjæresten på offentlig sted, ikke reise hvor jeg vil, aldri være hundre prosent åpen.

HVILKE ENDRINGER I SAMFUNNET VILLE GJORT EN STOR POSITIV FORSKJELL FOR SKEIVE?

På dette spørsmålet kunne de som svarte velge opptil tre alternativer blant følgende:

- **Økt innsats mot netthets og hardere ytringsklima - 849 avkrysninger**
- At hatkriminalitet prioriteres høyere av politi og rettsvesen - 784 avkrysninger
- God helsehjelp for transpersoner - 604 avkrysninger
- Økt kompetanse om kjønns- og seksualitetsmangfold i skole og barnehage - 550 avkrysninger
- Økt kompetanse om skeive i barnevern, helsevesen, eldreomsorg og andre offentlige tjenester - 531 avkrysninger
- Bedre psykisk helsetilbud med kompetanse om skeives livssituasjon og minoritetsstress - 475 avkrysninger
- Flere trygge skeive møteplasser (for eksempel skeiv kafé og lokale pridemarkeringer) - 292 avkrysninger
- Likeverdige rettigheter for skeive familier - 238 avkrysninger
- Innføring av et tredje juridisk kjønn - 219 avkrysninger
- Tryggere asylprosess for skeive flyktninger - 175 avkrysninger
- Likeverdig adgang til å gi blod - 100 avkrysninger
- Flere veier til foreldreskap - 89 avkrysninger
- Annet (skriv kort her, og utdyp gjerne på neste spørsmål)

De fleste som svarte på undersøkelsen, valgte tre alternativer. Vi vil gjøre oppmerksom på at vi i denne undersøkelsen ikke har spurt respondentene hvordan de selv definerer seg innenfor den skeive paraplyen. Det vi eventuelt vet om dette, er i tilfelle på bakgrunn av hva de selv har valgt å skrive om seg selv i fritekstsvar.

Vi vet derfor ikke så mye rundt bakgrunnen for hvorfor alle respondentene har valgt de alternativene de har valgt her, og vil mane til varsomhet rundt en rangering av disse alternativene basert på hvor mange som har valgt hver av dem. Vårt inntrykk, basert på de valgene respondentene har tatt, er at samtlige av disse er viktige for ulike grupper skeive i Norge i dag: Enten på grunn av viktigheten for endring for sin egen del, eller fordi en ser hvor viktig en endring ville vært for andre skeive.

Etter at en hadde valgt en eller flere alternativer, var neste spørsmål i undersøkelsen: "Utdyp gjerne: Hva er den viktigste endringen som burde gjøres i samfunnet for at skeive kan leve tryggere og bedre liv som seg selv?" Underteksten til dette spørsmålet var: "Vi vil vite hva du mener er den viktigste endringen som burde gjøres i samfunnet for at skeive kan leve tryggere og bedre liv som seg selv. Skriv så langt eller kort du ønsker."

773 personer skrev inn svar på dette spørsmålet. Mange har svar som inkluderer mer enn én endring. Enkelte skriver at det var vanskelig å velge kun én ting, og en av disse beskriver det slik:

Det er vanskelig å bare velge 3, for hvorfor kan ikke alt være like viktig? Uten alle disse lever vi ikke fullverdige og likeverdige liv.

HELSETILBUDET TIL TRANSPERSONER

Av de som skrev svar på dette spørsmålet, nevnte flere at den viktigste endringen var helsetilbudet til transpersoner. En av disse beskriver det slik:

NBTK må miste sin reelle makt slik at helsetjenesten for transpersoner desentraliseres i praksis. Per nå har ikke transpersoner faktisk mulighet til å få god behandling. Den nylige forskningsskandalen er bare toppen av isfjellet på et ekstremt stort problem hvor de som gir behandling egentlig ikke ønsker å gi transpersoner riktig helsehjelp.

En annen beskriver helsetilbudet til transpersoner slik:

Jeg synes alle de forrige punktene er svært viktige for skeive, derfor er det vanskelig å velge 3! Men som en "gammel" transperson hadde reell og forutsigbar tilgang til helsehjelp (over hele landet) og større tiltro til at pasienter faktisk vet sitt eget beste - vært et GIGANTISK steg for bedre levkår og helsevilkår gjennom et helt liv. Det har skjedd lite systemiske endringer de siste 15 årene for å få til en reell endring. Jeg håper dagens generasjon, og de som kommer etter slipper det flere av oss har opplevd eller måtte gå igjennom for å få hjelp.

ØKT KUNNSKAP

Mange nevner behovet for mer kunnskap. Rosa kompetanse er FRIs sentrale fagavdeling for kompetanseheving innen kjønns- og seksualitetsmangfold, et kurstilbud rettet mot ansatte og kommende ansatte i en rekke sektorer.

”

NBTK* må miste sin reelle makt slik at helsetjenesten for transpersoner desentraliseres i praksis. Per nå har ikke transpersoner faktisk mulighet til å få god behandling.

Enkelte nevner behovet for Rosa kompetanse spesifikt:

Rosa kompetanse bør være obligatorisk på offentlige arbeidsplasser.

En annen som nevner Rosa kompetanse skriver:

Mer informasjon i skole og ikke minst for offentlige ansatte. Synes ingen bedrifter kan kalle seg IA-bedrift uten at alle ansatte har vært på kurs med rosa kompetanse! Alt for mange arbeidsplasser påvirkes av personer som ikke egentlig vil ha mangfold, men jeg tror da at det er akkurat de som trenger det.

*NBTK - Nasjonal behandlingstjeneste for kjønnsinkongruens

ARBEID MOT HETS OG HAT

I underkant av en av fire nevner arbeidet mot hets og hat, inkludert politiets rolle.

Dette beskrives slik av en:

At politiet synlig følger opp hatefulle kommentarer på nett, samt at det synliggjøres at det er straffbart.

En annen skriver dette om hva de mener trengs:

Økte midler til straffeforfølging av trakassering og hatkriminalitet, og sterkere preventiv innsats, særlig i digitale fora.

En annen skriver følgende om hva de tror kan være viktigst:

Skulle gjerne sagt at alle var viktige egentlig. Men det jeg tror kan være aller viktigst er at det gjøres noe med den utviklingen mot ytre høyre som vi ser skjer nå. Det burde få konsekvenser at folk driver med netthets og hatkriminalitet på nett, noe som per i dag ikke skjer.

”

Skulle gjerne sagt at alle var viktige egentlig. Men det jeg tror kan være aller viktigst er at det gjøres noe med den utviklingen mot ytre høyre som vi ser skjer nå.

BEHOVET FOR MØTEPLASSER

Et svar som går igjen, er behovet for møteplasser. Dette beskrives slik av en:

Jeg tror styrking av fellesskap og trygge møteplasser er det aller viktigste tiltaket i samfunnet for å gi robusthet og styrke i en selv, både skeive møteplasser og møteplasser generelt i lokalsamfunn etc.

Jeg tror kontakten mellom mennesker uavhengig av skeiv/ikke skeiv er det viktigste for kampen mot økt splittelse og polarisering. Jeg tror det er vanskelig å få bukt med hets og trakassering uten at en også jobber mot utenforskap generelt i samfunnet, og blant mennesker i samfunnet som opplever seg truet av "det skeive".

For skeive tror jeg fellesskap med andre skeive og fellesskap med lokalsamfunn generelt er viktig for utvikling av en positiv identitet og tilhørighet, som kan virke forebyggende mot psykisk uhelse og utenforskap. Dersom man kjenner fellesskap og er trygg i egen identitet står en også sterkere i møtet med hets/trakassering.

OPPFORDRE FOLK SOM IKKE STÅR I DET TIL Å TA I ET TAK

En annen tar opp det å måtte forsvare egen identitet og hvordan dette påvirker, og svarer på spørsmålet om den viktigste endringen for seg, handler om dem som ikke står i det selv:

Oppfordre folk som ikke står i det til å ta i et tak. Jeg er utslitt. Det tar på å konsekvent måtte forsvare egen identitet og legning til alle som kan tenkes å ha en mening. Folk må faktisk bli flinkere til å calle ut shitty opinions og ikke sitte der i komfortsonen sin. For det er med på å la hatet spre seg.

”

Oppfordre folk som ikke står i det til å ta i et tak. Jeg er utslitt. Det tar på å konsekvent måtte forsvare egen identitet og legning til alle som kan tenkes å ha en mening.

HVORDAN OPPLEVER DU DET Å VÆRE SKEIV I NORGE I DAG?

På det siste spørsmålet i undersøkelsen, kunne en svare i et fritekstfelt på "hvordan opplever du det å være skeiv i Norge i dag". I underteksten til spørsmålet stod det at en kunne skrive så langt eller kort en ønsket.

Totalt har 1273 av de 1773 som svarte på undersøkelsen, skrevet inn svar på dette spørsmålet. Noen har skrevet kort, med et "ok", "fint", "bra", "helt greit", "helt ok" eller "vanskelig". Andre har delt mye av seg selv på dette spørsmålet. FRI er utrolig takknemlig for alle tanker, historier og opplevelser som er delt. Det er dessverre ikke plass til å løfte hvert enkelt av svarene på dette spørsmålet.

Det er mange nyanser i svarene, og svært mange forskjellige opplevelser. Samtidig er det også opplevelser og beskrivelser som går igjen. Vi vil i denne delen av rapporten løfte enkelte svar, som kan eksemplifisere andre svar som er gitt.

”

Føler på mer frykt enn før for å støte på folk med negative holdninger. Har blitt bedt om å fjerne regnbueflagg av naboer. Fått kommentarer fra barnehagepersonell om at vår familie ikke er bra nok og mangler noe pga av at vi ikke er mor, far og barn. Utallige skjema fra det offentlige som må rettes på fordi den ene forelderen ikke er nevnt, bare rom for å skrive "far" og "mor".

”

Alt i alt syns jeg det er nydelig å være skeiv, og er veldig glad for det, men realiteten er jo også at manglende helsetilbud for transpersoner og mengden pushback i samfunnet og normalisering av særlig transnegative holdninger gjør det ...tungt noen ganger.

”

*Kort sagt, ensomt. Virker som de fleste skeive miljø stort sett
eksisterer i storbyer, ellers så er det internett.
Er vanskeligere å finne folk man kan trives med.*

”

Tidvis svært ensomt på grunn av kryssdiskriminering.

”

*Utrygt.
Hatkriminalitet og hatytringer mot skeive gjør hverdagen utrygg.
Spesielt i juni.*

”

Ufritt, underlagt heterosamfunnets lover og normer. Vi er dømt til å være takknemlige og ydmyke, og å håpe på forståelse for våre grunnleggende behov. Vi mistenkeliggjøres og hetses, samtidig som at den streite majoriteten krever å bli forstått som inkluderende og progressive. Vi skal være akkurat passe skeive, på streites premisser. Artige, men ikke truende. En herlig onkel eller kul tante, men ikke forelder. En god venn, men ikke seksuelle. Det er helt utmattende.

”

*Står opp hver dag og er innmari glad for å ha
funnet ut hvem jeg er.*

”

*Stort sett fint. Det er tungt der eg bur men det er også et sterkt
skeivt samfunn i byane, og det lokale veks stadig. Følte meg
veldig åleine i tidlige tenåra men nå kjenn eg mest på kjærleiken
innad i det skeive samfunnet.*

”

Syns det å være skeiv blir stadig vanskeligere og vanskeligere. Nettdebatten tar helt livet av meg ift all den trakasseringen og mobbingen som skrives og menes. Syns det er utfordrende å vise i hverdagen hvem jeg er og være trygg på å vise samfunnet hvem jeg er. Tørr ikke å vise fullt ut hvem jeg er og tør ikke bruke plagg, smykker eller effekter som viser at jeg er skeiv. Gruer meg til juni hvert år de siste årene for da vet jeg at fokuset blir større på hvor gale, unormale og syke vi er. Syns de skeives liv og rettigheter har forandret seg radikalt etter terroren i 2022. Rett ut så har jeg vurdert å gå inn i skapet igjen for jeg syns det er for skummelt å være fullt ut den jeg egentlig er slik som samfunnet og befolkningen omtaler de skeive.

”

Personlig føler jeg at de aller fleste jeg møter ansikt til ansikt aksepterer meg eller til og med støtter meg aktivt, men jeg opplever den negative mediedebatten, særlig om transtematikk, som uredelig og belastende (jeg er selv trans). Det er altfor mye negativt fokus på en bitte liten minoritetsgruppe. Det gjør også vondt å se hvordan transpersoner og andre skeive forfølges i mange land, og det er frustrerende å se at anti-skeive snakkepunkter og konspirasjonsteorier får fotfeste også her i Norge og altfor ukritisk videreformidles av medier og politikere. Man står maktesløs og ser på at det lyves om oss.

”

Som trans føler jeg meg blokkert fra offentlig helsehjelp, selv etter å ha fått diagnose fra Rikshospitalet. Jeg føler meg også jaktet på og stadig angrepet, både av enkelte politikere og diverse folk i sosiale medier. I dagliglivet møter jeg heldigvis så å si bare fine og støttende mennesker, men redselen for at noen skal være slemme eller skape problemer er alltid til stede.

”

Stort sett okei, men jeg kjenner på utenforskapen og diskriminering i helsevesenet (som en ikke-binær person får jeg ikke behandling hos rikshospitalet på grunn av min kjønnsidentitet utenfor mann og kvinne).

”

Konstant redsel, hadde jeg visst om alle konsekvenser og alle arenaer jeg skulle bli utstøtt fra, så hadde jeg aldri turt å komme ut av skapet. Har mistet så mye at jeg har endt med 2 selvmordsforsøk og gjentatte innleggelser på psykiatrisk. Ikke fordi jeg er trans, men fordi jeg blir ekskludert, trakassert og konstant fått beskjed om at jeg er et dårlig menneske.

”

Stort sett fint (jeg er homofil cis-person), men det kjennes tungt når den årlige debatten om pride i skolen, enkelte kirkesamfunn som diskuterer skeive uten å skjønne at det påvirker ekte mennesker eller lignende i media. Det virker som om ganske mange mediehus ikke innser at skeive er små minoritetsgrupper som trenger beskyttelse.

”

Slitsomt. Før var jeg usynlig, jeg hadde ikke rettigheter (som lesbisk), jeg møtte uvitenhet. Nå har jeg rettigheter (mulighet til ekteskap og barn), men jeg føler meg mer utrygg. Det føles som om verden går bakover.

”

For meg som har vært åpen skeiv i 25 år oppleves det som vi på noen måter utvikler oss framover, og på andre måter bakover; Stadig flere skeive lever åpent, ungdom flest er aksepterende, mange er positive og støttende og støtter selvfølgelig opp om Pride. Men det kan også oppleves litt som om "happy pride" ikke stikker så dypt, og at organisasjoner, fagforeninger og store bedrifter driver med pinkwashing i juni, og deretter glemmer/nedprioriterer å være gode allierte. Ofte føles det som om vi står aleine i kampen mot hatefulle konspirasjonsteoretikere i kommentarfeltene. Ordsiftet er veldig hardt og ufint, skeive beskyldes for mye stygt.

”

Skulle ønske folk brydde seg mer om skeives rettigheter, men jeg tror mange tenker at vi har det fint.

”

Jeg er glad for all flaggingen, men jeg er også redd for at folk skal tenke at alt som skal til for at skeive føler seg trygge er at det henges opp flagg.

”

Opplever det som uproblematisk både på jobb og privat. Har ikke opplevd trakassering eller noe tilsvarende siden jeg kom ut for over 8 år siden.

”

Belastende. Føler jeg ikke fungerer, ikke passer inn. Blir fryst ut på jobb av enkelte, fordi jeg er meg selv. Ingen prideflagg på min arbeidsplass hvertfall. Noen gode kollegaer, men alltid en følelse av at om jeg er for mye meg selv, så går jeg over streken. Mens heterofile kan åpenbart bare si og gjøre som de føler for.

”

Opplever det både som vanskelig og fint samtidig. Jeg er takknemlig for alle de fine menneskene rundt meg og for fellesskapet og miljøet blant skeive. Samtidig som det kan være vanskelig å stå i hat fra utsiden og mangel på kunnskap fra de som ikke selv er i det skeive miljøet.

”

Jeg synes ikke det er kult. Jeg har blitt engstelig for å dra på Pride fordi vi vet at så mange hater oss. Orker ikke blikkene, ropene og hatet som spres på sosiale medier. Jeg opplever ikke at terroren i Oslo har blitt oppgjort.

”

Mye er avhengig av økonomi. Min er god, så jeg har det bra, men er meget gammel. Ønsker bedre syke-/gamlehjem for skeive.

”

Jeg opplever mye usikkerhet for fremtiden. Kommer jeg noengang til å bli anerkjent som et fullstendig menneske i landet jeg bor i? Vil jeg motta eller miste flere rettigheter? Må jeg dra herfra for å kunne leve som meg selv eller få den hjelpen jeg har behov for? Jeg er redd.

”

Jeg opplever det som en velsignelse!

”

Jeg føler meg ikke som en fullverdig del av samfunnet.

”

Jeg har tenkt mye over hvordan det faktisk oppleves å være skeiv i Norge i dag. Det som ikke føles trygt handler ikke om mangelen på Pride-arrangementer eller synlighet, men om de underliggende samfunnsstrukturene. Det konservative synet på kjønn og de patriarkalske forventningene ligger fortsatt tungt i kulturen. Samfunnet har mange parader, arrangementer og skeive møteplasser i de større byene, men selve strukturen er rigid. Det finnes tydelige forventninger til hvordan menn og kvinner skal være, og disse normene endres ikke av en parade én gang i året.

”

Jeg føler et paradoks av å være skeiv i Norge i dag. Jeg føler at jeg har rettigheter og aksept, men samtidig føler jeg meg utrygg.

”

Identiteten min er veldig politisert, og jeg opplever det som nødvendig å jobbe for bedre rettigheter for skeive. Likevel kan jeg kjenne på apati i møte med negative holdninger mot skeive, spesielt når folk begrunner de negative holdningene med antakelser som ikke stemmer. Jeg føler meg mindre trygg enn før terroren og er var på å vise at jeg er skeiv i offentlige rom, noe jeg aldri var tidligere. Jeg opplever at streite venner og familie tror jeg overdriver når jeg forteller hvordan skeive har det i dag, så jeg har gitt opp å prøve å få dem til å forstå situasjonen. Jeg har blitt mer forsiktig med å si at jeg er skeiv i møte med helsepersonell fordi jeg er redd for å bli behandlet dårligere.

”

Helhetlig opplever jeg det som ganske greit stort sett hele året. Kanskje fordi at jeg "skjuler" deler av min poly og kinky identitet 'lett' når jeg ikke vet om jeg kan være åpen om det rundt de jeg er med. Men jeg skulle så gjerne ønske jeg ikke trengte å skjule det eller være redd for stigmatisering sånn jeg er nå.

”

Det er det beste på jord under pride. Når alle rundt meg har forståelse, kompetanse og empati for det å leve som skeiv. Hele resten av året føler jeg at jeg er en psykisk skadet person hver gang jeg sier til noen at jeg er ikke-binær basert på deres reaksjon på det.

”

Flertallet er aksepterende, men homohatet har fått mer ytringsrom og blitt mer normalisert, ofte under påskudd av å handle om Pride heller enn skeivhet. For drøye fem år siden var juni min favorittmåned, mens nå er det den mest slitsomme tida pga diskursen.

”

Eg opplever meg svært privilegert som for leva i ei tid og på ein stad der eg kan vera gift med mannen min. Samstundes kjenner eg på ein trøytteleik over å vera så takksam for at grunnleggjande menneskerettar gjeld også for meg.

”

Det er MYE lettere enn for 15-20 år siden. Store deler av samfunnet tar nå for gitt at vi skal behandles som likeverdige mens folk før ofte mente de fortjente skryt for å akseptere oss. For 15-20 år siden var det også mer belastende fordi folk ofte ble litt satt ut når jeg refererte til kjæresten min som "hun". Samtalen kunne stoppe litt opp, eller folk kunne begynne å gjøre et stort nummer ut av hvor greit de syntes det var. Slikt skjer omtrent aldri lenger.

”

Eg føler at innen politikken er det ingen seriøs vilje til å gjøre ting bedre for skeive blant dei store partia som sitter med makta. Viljen har stagnert, og blant enkelte parti har den til og med gått i revers. I det kvardagslige opplever eg meir hat og forakt, og eg opplever stor frykt og usikkerheit rundt livet mitt og mi evne til å kunne leve eit verdig liv fordi eg ser ingen politisk vilje til å forbedre det og meir hat blant folk. Mine rettigheter er ein offentlig debatt og fra valg til valg kan mine rettigheter bli tatt vekk. Livet som skeiv i Norge er terror. Ikkje fysisk terror, men psykisk. Og av til fysisk terror også.

ANBEFALINGER

Flertallet i denne undersøkelsen opplever at situasjonen for skeive har blitt verre de siste fem årene. Halvparten har latt være å gjøre noe av frykt for hva som kunne skje. Behovet for økt kunnskap, arbeid mot hat og hets og helsetilbudet til transpersoner er noe av det som særlig går igjen når folk selv skal beskrive hva som må endres.

Funnene underbygger mange av de sentrale anbefalingene FRI høsten 2026 sendte til regjeringen som innspill til ny strategi for kjønns- og seksualitetsmangfold. Der denne undersøkelsen viser hva skeive selv opplever og etterspør, konkretiserer strategiforslaget hvordan disse behovene kan møtes gjennom politiske vedtak. Basert på funnene i denne undersøkelsen, anbefaler FRI særlig følgende:

STYRK ARBEIDET MOT NETTHETS OG ET HARDERE YTRINGSKLIMA.

Det må iverksettes målrettede tiltak mot hat generelt og netthets spesielt, desinformasjon som anti-gender-narrativer må aktivt motvirkes, i tillegg til et effektivt holdningsskapende arbeid.

PRIORITÉR ARBEIDET MOT HATKRIMINALITET HØYERE.

Hatkriminalitet må være en prioritert sakstype, som alle politidistrikt har tilstrekkelig kompetanse til å identifisere. Politiet må i tillegg ha tilstrekkelig kompetanse til å møte alle skeive på en trygg og tillitsvekkende måte.

ET FUNGERENDE, LIKEVERDIG HELSETILBUD FOR TRANSPERSONER.

Et fungerende desentralisert behandlingstilbud for alle transpersoner må på plass umiddelbart.

Nasjonal behandlingstjeneste for kjønnsinkongruens (NBTK) må gjennomgå en uavhengig granskning, og vedtaket som har omdefinert kjønnsbekreftende behandling for barn og unge som «utprøvende» må reverses.

OPPFYLLE RETTIGHETENE TIL IKKE-BINÆRE INDIVIDER - INNFØRE ET TREDJE JURIDISK KJØNN, UTEN OPPHOLD.

Norge har verdens mest inngående utredning som var ferdigstilt i 2023 og som tydelig sier at Norge kan innføre et tredje juridisk kjønn uten at det kommer på kant med andre grupper sine rettigheter, men at et nytt personnummersystem må på plass først. Dette burde kunne gjennomføres snarlig, og nytt system ligger klart allerede.

STYRK KOMPETANSEN OM KJØNN- OG SEKSUALITETSMANGFOLD.

Kompetanse om kjønns- og seksualitetsmangfold må sikres for alle ansatte i det offentlige, og som del av alle relevante utdanningsløp. Veiledere og lignende på feltet må være forankret i reelle behov i gruppen den er ment til å hjelpe, fremfor frykt for tilbakeslag eller politisk press.

STYRK DET PSYKISKE HELSETILBUDET MED KOMPETANSE PÅ MINORITETSSTRESS.

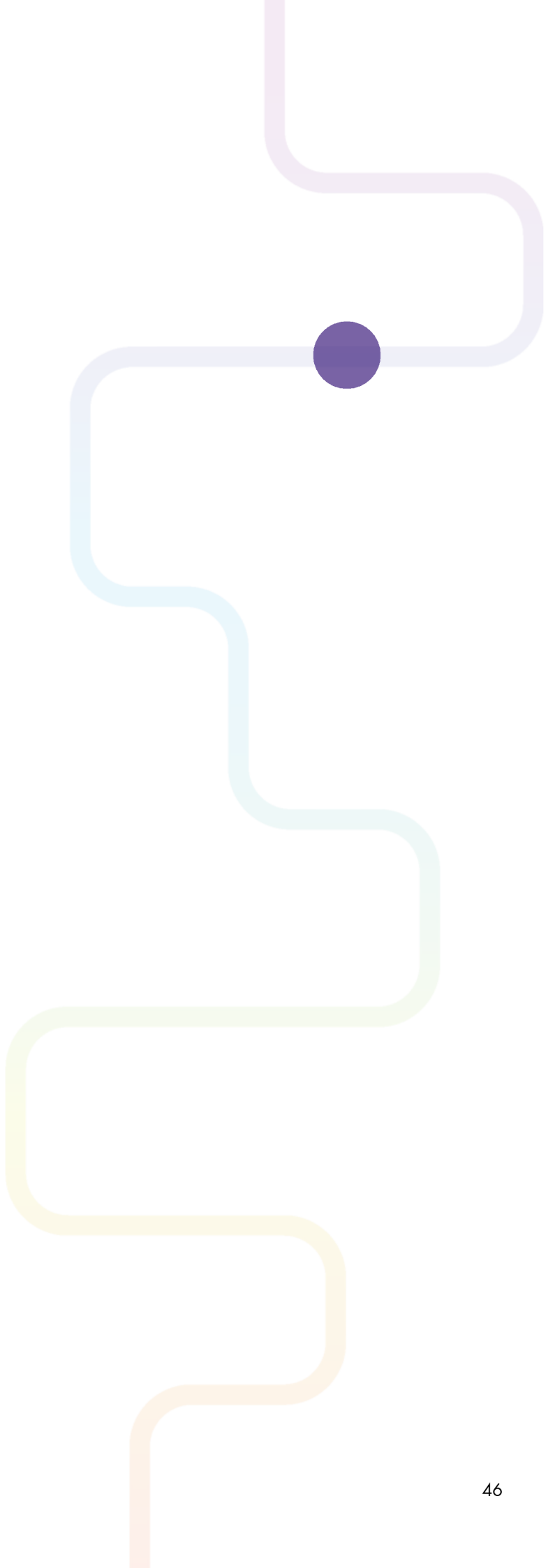
Lavterskel psykisk helsehjelp hvor ansatte har kompetanse på minoritetsstress, må sikres, og det må sikres målrettet forebygging rettet mot skeive med økt risiko.

FORUTSIGBAR FINANSIERING AV TRYGGE SKEIVE MØTEPLASSER.

Finansieringen av skeive organisasjoner og møteplasser må bli mer forutsigbar, slik at dette arbeidet ikke er avhengig av kortsiktige bevilgninger.

Utover disse syv områdene, støtter funnene i denne undersøkelsen også mange av de øvrige forslagene i FRIs strategiinnspill til regjeringen: blant annet styrkede rettigheter for skeive familier, en tryggere asylprosess for skeive flyktninger, og likeverdig adgang til å gi blod. Det er mange tiltak som må på plass for at alle skeive skal kunne leve trygge og gode liv som seg selv. Derfor er ikke denne listen noen uttømmende oversikt over endringene som må til, og listen over tiltak det er behov for som FRI har sendt til regjeringen, er mye lengre enn dette.

Vi ser frem til å følge politikernes arbeid tett.

Foreningen for kjønns-
og seksualitetsmangfold